

ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΠΕΙΡΑΤΑΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΤΥΧΟΔΙΟΚΤΑΣ

ΤΟ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ ΑΙΣΜΕΛΕΝ, Ιατροῦ τῶν πειρατῶν τῶν Ἀντιλλῶν ἀπὸ τὸ 1666 ἕως τὸ 1672.

Ο ΘΗΡΙΩΔΗΣ ΚΟΥΡΣΑΡΟΣ ΜΟΡΓΚΑΝ

ΕΛΕΙΩΝΟΥΜΕ σήμερα τὴν ἀφήγησι τῶν περιπετειῶν τοῦ τρομεροῦ κουρσάρου Μόργκαν, τὴν ὁποία μεταφράσαμε ἀπ' τὸ ημερολόγιον τοῦ γιατροῦ τῶν πειρατῶν Αἰξμελέν.

«Στὴν ἀρχὴ — συνεχίζει ὁ Αἰξμελέν — ζανένας θόρυβος δὲν ἔφτανε ὡς ἐμᾶς ἀπὸ τὴν καμπὰν τοῦ Μόργκαν, μέσα στὴν ὁποία βρισκόταν μαζί μὲ τὸ θῆμα του. Φαίνεται πὸς ἡ ὄραία σύζυγος τοῦ Ἰσπανοῦ ἀξιωματικοῦ εἶχε λιποθυμήσει ἀπ' τὸν τρόμου τῆς καὶ πὸς ὁ κουρσάρος προσπαθοῦσε νὰ τὴν συνφέρει, γιὰτι βαθεῖο καὶ ἀδύνατο ἀναστεναγμοὶ ἔφταναν ὡς τ' αὐτιά μας.

«Ἐπειτα ἀκούσαμε τὸ Μόργκαν νὰ λὴμ με φωνή, πὸς προσπαθοῦσε νὰ τὴν κἀνὴ κάτω γλυκεία:

— Μὴ φοβάσαι, κυρά μου. Ὅσο βρῆσσαι κοντά μου δὲν διατρέχεις κανένα κίνδυνον... Σ' ἀγαπᾶ... Θὰ σὲ κἀνω γυναῖκα μου!...

— Κι' ὁ σύζυγός μου; τὸ ἀπάντησε ἐκείνη μ' ἀγωνία. Ξεχνάτε πὸς εἶπα παντρεμένη!... Ξεχνάτε πὸς ὁ σύζυγός μου βρίσκεται σ' αὐτὸ τὸ καρόβ. σκλάβος σας!...

— Ἀλλοῖμονο! εἶπε τότε ὁ Μόργκαν. Ὁ σύζυγός σας ἔπεσε στὴ θάλασσα καὶ πνίγηκε... Φαίνεται πὸς προτίμησε τὸ θάνατον ἀπὸ τὴ σκλαβιά!...

— Κακοῦργε! φώναξε ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα. Ἐσὺ τὸν ἐπνίξες!.. Ἐσὺ τὸν ἔρριξες στὴ θάλασσα!...

— Naί, τὴς ἀπάντησε ὁ Μόργκαν μὲ κενισμό. Ἐγὼ τὸν σκότωσα, γιὰτι σ' ἀγαπᾶ, γιὰτι σὲ λατρεύω, γιὰτι θέλω νὰ σὲ κἀνω δική μου... Μιά φωνὴ ἀπελπισίας ἀκούστηκε ἀπ' τὴν καμπὰν καὶ ἔπειτα ὁ θόρυβος μᾶς πάλι, πὸς τὸν δέχονταν πνιγμένους κρανέζ. Φαίνεται πὸς ἡ δυστυχισμένη γυναῖκα κατέβαλε ἀπεγνωσμένη ἀντίστασι γὰ νὰ ξεφύγῃ ἀπὸ τὰ χεῖρα τοῦ κουρσάρου.

Τότε, ὁ Περέγιο, ὁ ὁποῖος παρακολοῦθοῦσε, ἢ μάλλον ἄκουγε ὅλη αὐτὴ τὴ σκηνὴ φιλήτο, δὲν ἐκράτηθη κεία.

Σήκωσε τὸ τοσεκούρι του καὶ τὸ κατάρρε στὴν πόρτα τῆς καμπᾶς μὲ τόση δύναμι, ὥστε ἄνοιξε ἀπὸ πάνω ὡς κάτω. Ἐνα δευτέρω χιτῆμα μὲ τὸ τοσεκούρι καὶ ἡ πόρτα σωριάστηκε κάτω σὲ συντριμμα.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ παρουσιάστηκε στὸ ἀνοιγμα τῆς πόρτας ὁ Μόργκαν ὀρθωμένος καὶ μὲ τὸ πιστόλι στὰ χεῖρα του.

Μόλις εἶδε τὸν Περέγιο μπροστά του μὲ τὸ τοσεκούρι του ἀνω-

οῖαν λησταί, καὶ ἀκόμη τὴν παράδοσι τῶν ληστῶν στὶς Ἑλληνικὰς ἀρχές, ὁ Ἄγγλος Πρόξενος ἀνήτηρε, ἰσχυριζόμενος ὅτι... εἶχε συνομιλοῦναι συνθήκη με τοὺς ληπταντάρτες!... Τὸ ἀγγλικὸ πλοῖο ἔπλεσε στὴν Κέρκυρα γὰ ν' ἀποβιβάσῃ ἐκεῖ τὸν Μερεντίτη καὶ τοὺς συντρόφους του, ἀλλ' ἡ Ἑπτανησιακὴ Γερουσία τὸ ἀνήγορεύσε. Τότε τὸ πλοῖο τοῦς ἔφερε στὴν ἀγγλοκρατομένη Μάλτα καὶ τοὺς ἔβγαλε ἐκεῖ!...

Ὁ Εἰσαγγελεὺς Πατρῶν διέταξε τὴ σύλληψι διαφόρων πολιτῶν, οἱ ὁποῖοι κατηγοροῦντο ὅτι διατελοῦσαν σὲ οικονομικὰς σχέσεις μὲ τὸν Μερεντίτη. Μεταξὺ τῶν συλληφθέντων ἦταν καὶ ὁ πολιτευτὴς Ἀνδρέας Καλαμογιάδης, ἀπόγονος ἱστορικῆς οἰκογενείας. Ἐπίσης στὸ Ναύπλιο καὶ στὰς Ἀθήνας συνελήφθησαν καὶ ἄλλοι συνομότες, ἀξιωματικοὶ καὶ πολῖτες. Τὸ πλοῖο πὸς ἔφερε τοὺς ληπταντάρτες στὴ Μάλτα ὀνομάζετο «Σπίτροφ». Σὲ ὅλο τὸ ταξεῖδι ὁ πλοίαρχός του καὶ τὸ πλήρωμα ἐπεροιοτήθησαν πολὺ τὸν τοῦς ληστές, ἀλλ' ὁ ναύαρχος Πάρεκε, ἀρχηγός τοῦ Ἀγγλικοῦ Στόλου πὸς ἦταν ἀγκυροβολημένος στὴ Μάλτα, ἀπεδοκίμασε τὴν διαταγὴν τοῦ Ἀγγλοῦ Προξένου Πατρῶν καὶ τοῦ πλοίαρχου καὶ κατέσχεσε τὰ χρήματα στὰ χεῖρα τῶν ληστῶν γὰ νὰ ἐπιστραφοῦν στὴν Ἑλλάδα, μετὰ τὴν ὀριστικὴ λύσι τοῦ ζητήματος.

Ἐτοῖς ὁ ἀρχιληστής Μερεντίτης καὶ οἱ ἄλλοι συμμοριτεῖς πὸς τοῦ εἶχαν ἀπομείνει, ἔμειναν στὴ Μάλτα ἀπέπτατοι.

φωμένο, ἐπρόφερε μὲ λύσσα μιὰ βλαστήμια καὶ ἐπυροβόλησε...

Μὰ ὁ Περέγιο, γρηγορὸς σὺν ἀστρατῇ, ἔκανε ἓνα πηδήμα στὸ πλάι καὶ ἔτσι ἔξφυγε ἀπὸ τὸ χιτῆμα τοῦ ἀρχηγοῦ του. Ἐπειτα, μὲ τὴν ἴδια ταχύτητα πάντοτε, ὤρμησε ἐναντίον τοῦ Μόργκαν καὶ, πιάνοντας τὸν ἀπὸ τὴ μέση, προσπάθησε νὰ τὸν ρίξῃ κάτω.

Μὰ καὶ οἱ δύο ἄντρες ἦσαν ἐξ ἴσου δυνατοὶ καὶ μιὰ πάλι ἀγρία, θανάσιμη καὶ ἀδυσώπητη ἀρχισε τότε!...

Ἐπειδὴ ὁ Περέγιο μὸς εἶχε ἀπαγορεύσει ἀπὸ πρὶν κάθε ἐπέμβασι, ἀπέφυγα νὰ τὸν βοηθῆσω, ἐφ' ὅσον ἄλλως τὸ ἐβλεπα ὅτι διατρέσσε κάποια ὑπεροχὴ ἐπὶ τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἐτρέξα μόνον κοντὰ στὴ γυναῖκα τοῦ ἀξιωματικοῦ, ἡ ὁποία παρακολοῦθοῦσε μὲ ἀγωνία τὸν τρομερὸν αὐτὸ θέημα, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ καί, πηγαίνοντας τὴν στὴν καμπὰν, τὴν ὁποία εἶμα μὲδὲ μὲ τὸν Περέγιο, ὅπου καὶ τὴν κλείδωσα γὰ νὰ βρισκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Κατόπιν ἔξαναγούρισα τρέχοντας κοντὰ στοὺς δύο ἀντιπάλους.

Μὰ, ἐντομεταξὺ, πολλοὶ ἄντρες ἀπ' τὸ πλήρωμα εἶχαν ξυτῆσι ἀκούγοντας μὲ ἀγωνία τὸν τρομερὸν αὐτὸ θέημα, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ καί, πηγαίνοντας τὸν στὴν καμπὰν, τὴν ὁποία εἶμα μὲδὲ μὲ τὸν Περέγιο, ὅπου καὶ τὴν κλείδωσα γὰ νὰ βρισκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Κατόπιν ἔξαναγούρισα τρέχοντας κοντὰ στοὺς δύο ἀντιπάλους.

Μὰ, ἐντομεταξὺ, πολλοὶ ἄντρες ἀπ' τὸ πλήρωμα εἶχαν ξυτῆσι ἀκούγοντας μὲ ἀγωνία τὸν τρομερὸν αὐτὸ θέημα, καὶ ἔσπευσε νὰ τὴν ἀπομακρύνω ἀπὸ καί, πηγαίνοντας τὸν στὴν καμπὰν, τὴν ὁποία εἶμα μὲδὲ μὲ τὸν Περέγιο, ὅπου καὶ τὴν κλείδωσα γὰ νὰ βρισκεται ἐν ἀσφαλείᾳ. Κατόπιν ἔξαναγούρισα τρέχοντας κοντὰ στοὺς δύο ἀντιπάλους.

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ ὁ Μόργκαν κατάρρωσε νὰ ἐλευθερώσῃ τὸ ἔνα τὸν χεῖρι καὶ νὰ τραβῆξῃ μ' αὐτὸ τὸ μαχαίρι του. Ἀσφαλῶς δὲ θὰ τὸ κάρφωκε στὸ στήθος τοῦ Περέγιο, ἂν ἐκείνη τὴ στιγμὴ, ἕνας ἀπ' τοὺς ναῦτες τοῦς ἀφορισμένους στὸν ὑπαρχηγὸ τῶν πειρατῶν, βλέποντάς τον νὰ κινδύνει, δὲν ἐπένευε.

Ἐτρέξε κοντὰ στοὺς δύο ἄντρες καί, πιάνοντας τὸ χεῖρι τοῦ Μόργκαν, κατάρρωσε νὰ τὸ ἀκινήσῃ καὶ νὰ τὸν ἀρπύξῃ!...

Μὰ τὴν ἴδια στιγμὴ, ὁ ἀγὼν γενικεύθηκε!...

Οἱ ναῦτες πὸς ἦσαν μὲ τὸ μέρος τοῦ Μόργκαν ἔτρεξαν νὰ ὑπερασπιστοῦν τὸν ἀρχηγὸν τοῦ, τὸ ἴδιο δὲ ἔκαναν καὶ αὐτοὶ πὸς ὑποστηρίζαν τὸν Περέγιο. Μέσα στὴ γενική αὐτὴ σμύλοχ, ὁ Μόργκαν, βοηθούμενος ἀπὸ μερικοὺς ἀπ' τοὺς ναῦτες του, κατάρρωσε νὰ ξεφύγῃ ἀπ' τὰ χεῖρα τοῦ ἀντιπάλου του.

Ἀλλὰ ὁ Περέγιο δὲν ἦταν ἀπ' τοὺς ἀνθρώπους πὸς τὰ χάνουν εὐκόλα. Ὁρμησε πάλι κοντὰ τὸν Μόργκαν καί, ἀφοῦ τὸν κατεδίωξε λίγες στιγμὲς, κατάρρωσε τέλος νὰ τὸν πιάσῃ. Καταλαβάνοντας πὸς ἡ ἔκβασι θύον τοῦ ἀγῶνος θὰ κινεῖται ἀπὸ τὸ ἀποτέλεσμα τῆς πᾶλης τῶν δύο ἀρχηγῶν, ὁ Περέγιο αὐτὴ τὴ φορὰ δὲν περιωρίστηκε μόνον στὰ χεῖρα του. Μόλις ἔπασσε τὸ Μόργκαν, ὁ ὁποῖος ἦταν κεία ἔξαντλημένος τράβηξε τὸ μαχαίρι του καὶ τὸ κατάρρε στὸ στήθος.

Ὁ Μόργκαν σωριάστηκε ἄμεσως κάτω, πλέοντας στὸ σῆμα του. Βλέποντας τὸν ἀρχηγὸν τοῦς νὰ πέφτῃ κάτω, οἱ ὁπαδοὶ τοῦ τραβήχτηκαν πίσω ἀπομακρυνόμενοι καί, ὀχίζοντας κάτω τὰ ὅπλα τοῦς, ζήτησαν χάρι ἀπ' τὸν νέο κῆρυ τοῦ καραβιοῦ.

Ὁ Περέγιο τοῦς τὴν παρεχόμασε καὶ ἔτσι ἡ γαλήνη ἀποκαταστάθηκε μέσα στὸ πλοῖο.

Τὸ τραῦμα τοῦ Μόργκαν ἦταν θανάσιμον καί, παρ' ὅτις τὶς περιποιήσεις μου, ἔπατα ἀπὸ μιὰ ὥρα, ὁ τρομερὸς αὐτὸς κουρσάρος ἔξωψηκε, χωρὶς ν' ἀνακτήσῃ ἐντομεταξὺ τὶς αισθήσεις του.

Μετὰ τὸ θάνατον τοῦ Μόργκαν, συνεχίσαμε τὸ ταξεῖδι μας πρὸς τὴ Νῆσον τῆς Χελώνης, ὅπου καὶ φτάσαμε ἔπειτα ἀπὸ λίγες μέρες, χωρὶς νὰ μᾶς συμβῇ κανένα ἄλλο ἐπεισόδιον.

Ἐκεῖ, ὁ Περέγιο διέλυσε τὸ πλήρωμα του καὶ ἐπειδὴ ἦταν ἐρωτευμένος γὰ καλὰ μὲ τὴν ὄραία χήρα τοῦ Ἰσπανοῦ ἀξιωματικοῦ, ἀποφάσισε νὰ ἐγκαταλείψῃ τὴν τυχοδιωκτικὴ ζωὴ, νὰ τὴν παντρευτῇ καὶ νὰ ἔξαναγούρῃ στὴν πατρίδα του, τὴν Πορτογαλία.

Πράγματι ἔτσι καὶ ἔγινε. Ἡ ὄραία χήρα, ἡ ὁποία εὐγνωμονοῦσε τὸν Περέγιο γιὰτι τῆς ἔσωσε τὴ ζωὴ καὶ τὴν τιμὴ, δέχτηκε πρόθυμα καὶ ἔγινε σύζυγός του.

Μετὰ τὸ γάμου τοῦς, οἱ δύο σύζυγοι γύρισαν στὴν Πορτογαλία μ' ἀπὸ τότε δὲν ἔμαθα περὶ τῶ ἀπογίναν. Φαντάζομαι ὅμως, ὅτι θὰ ἔζησαν εὐτυχισμένοι, γιὰτι ὁ Περέγιο ἦταν γενναῖος καὶ τίμιος ἄνδρας.

ΤΕΛΟΣ

ΟΙ ΔΙΑΝΟΟΥΜΕΝΟΙ ΜΑΣ : Οἱ Δ. Βικέλας, Γ. Φιλάρτος καὶ Βλ. Σκορδέλης.